

Kina og Rusland opfordrer indtrængende til diplomatisk løsning på krisen i Nordkorea under debat i FN's Sikkerhedsråd

29. april, 2017 – Gårsdagens diskussion i FN's Sikkerhedsråd af krisen i Korea straffede generelt Nordkorea for dets overtrædelser af FN-resolutioner, men der lød også mange advarsler om faren for, at krisen eskalere til krig, fra Kina og Rusland, og andre.

Den kinesiske udenrigsminister Wang Yi advarede om, at, »hvis spørgsmålet om Halvøen ikke sættes under effektiv kontrol, og i tilfælde af uventede hændelser, er det højst sandsynligt, at situationen vil tage en drastisk drejning til det værre og optrappes ud af kontrol ... Vi må forblive forpligtet til dialogens og forhandlingens vej. Anvendelse af magt løser ikke uoverensstemmelser og vil blot føre til større katastrofer«, bemærkede Wang.

Den russiske repræsentant, viceudenrigsminister Gennady Gatilo, erklærede, at, »Nordkorea har handlet upassende« ved at overtræde FN's resolutioner, osv. »Samtidig er anvendelsen af militærmagt absolut uacceptabel«, sagde han, »da det er fuldt af katastrofale konsekvenser for Koreahalvøen og hele Nordøstasien«. Hvis man ikke finder en diplomatisk løsning, kunne det føre »til de forfærdeligste konsekvenser«. Gatilov sagde, at »krigerisk retorik sammen med en urimelig opvisning af muskler får alle i verden til at spørge sig selv, om der kommer krig. Det er ingen hemmelighed, at, midt i

spændingerne, kunne ethvert tankeløst skridt resultere i forfærdelige konsekvenser«.

FN's generalsekretær Antonio Guterres advarede også om faren for krig: »Jeg er oprørt over risikoen for en militær optrapning i området, inklusive gennem fejlberedning eller misforståelse.«

Efter sammentrædet i FN's Sikkerhedsråd sagde Nordkoreas viceudenrigsminister Kim In Ryong til AP, at ideen om at bruge sanktioner og trusler for at få den Demokratiske Folkerepublik Korea til at opgive sine atomvåben, er »en vild drøm«. D.F.K., sagde han, ville aldrig forhandle deres 'nukes' som en del af »politiske studehandler og økonomiske aftaler«. Han gentog D.F.K.'s stående politik om, at, når USA først stopper sine fjendtlige aktiviteter, »vil alle løsninger være mulige«.

Foto: Ruslands viceudenrigsminister Gennady Gatilov i FN's Sikkerhedsråd: 'Nordkorea har handlet upassende.'

Nordkorea lancerer endnu en mislykket missiltest

29. april, 2017 – Nordkorea har affyret endnu et missil, som igen mislykkedes og demonstrerer landets ret ringe missilkapaciteter. »Nordkorea affyrede et uidentificeret missil fra et sted i nærheden af Pukchang i Pyeongannam-do i nordøstlig retning, omkring kl. 5:30 i dag«, sagde Soeuls generalstabschefer i en erklæring, der blev udsendt af det lokale nyhedsbureau Yonhap i dag. Missilet eksploderede få minutter efter affyringen, ligesom den forudgående test for næsten to uger siden.

Den Amerikanske Stillehavskommando bekræftede, at missilet ikke forlod nordkoreansk territorium og ikke blev anset for at være en trussel mod USA.

Præsident Donald Trumps respons var et Tweet: »Nordkorea udviser manglende respekt for Kinas og dets højt respekterede præsidents ønsker, da det lancerede et missil, selv om det mislykkedes, i dag. Dårligt!«

Kinas Global Times skriver meget skrap lederartikel om Nordkorea

28. april, 2017 – Kinas partiavis, *Global Times*, udgav sent i går en lederartikel, der advarer om, at, hvis Nordkorea fortsætter med sine atomvåben- og missiltests, »er Kina nødsaget til at støtte mere barske resolutioner mod dette land«. Lederartiklen, der følger i kølvandet på mere intense diskussioner mellem USA og Kina, bemærker, at relationerne mellem Beijing og Pyongyang allerede har lidt skade pga. atomvåbenkrisen. »De nuværende bilaterale relationer bør først være normale, land-til-land, og baseret på dette kan de forme et nært venskab«, lyder lederartiklen. »Men forudsætningen er, at Kinas nationale interesser ikke krænkes, og at Beijing ikke skal betale prisen for Pyongyangs ekstreme politikker.« Alt imens Nordkoreas konflikt er med USA, »så gennemfører Pyongyang atomvåbentests blot 100 km fra den kinesiske grænse, og dette truer sikkerheden i det nordøstlige Kina«.

»Nordkoreas udvikling af atom- og missilteknologier har også intensiveret situationen i Nordøstasien og givet Washington en undskyldning for at forstærke sin militære deployering i dette

område. Dette betyder, at Kina ikke kan være en passiv tilskuer», fortsætter GT. »Kina bør stå fast på sin opposition mod Nordkoreas atomprogrammer. Selv om Beijing og Washington har forskellige strategiske beregninger, så har de fælles interesser mht. opposition mod Pyongyangs udvikling af atom- og missilteknologier. Beijing lægger pres på Pyongyang for at sikre sine egne nationale interesser snarere, end at det arbejder for Washington.« Men, hvis Pyongyang opgiver sit atomprogram, »kan de bilaterale relationer let igen blive normale«.

Kinas mål er at suspendere både Nordkoreas atomtests og de amerikansk-sydkoreanske militærøvelser. »Beijing håber at maksimere alle de berørte parter interesser«, slutter lederartiklen. »Men, skulle det sluttelig slå fejl, har Kina stadig evnen til at udføre gengældelse over for enhver side, der måtte overskride den røde linje.«

Foto: Flyveoperationer om bord på USA's hangarskib Carl Vinson i sidste uge. Hangarskibet og andre krigsskibe er på vej mod Koreahalvøen i et forsøg på at afskrække Nordkorea fra at teste atomvåben eller affyre missiler. (CreditMattBrown/U.S. Navy, via Associated Press)

USA's udenrigsminister Tillerson kræver ny fremgangsmåde over for Nordkorea

28. april, 2017 – USA's udenrigsminister Rex Tillerson kom i dag, i en tale for FN's Sikkerhedsråd, med et krav om en ny

fremgangsmåde over for Nordkorea, en fremgangsmåde, der øger det diplomatiske og økonomiske pres på Pyongyang, men som stadig tilbyder muligheden for en forbedring af omstændighederne i Nordkorea.

»Det internationale samfund har for længe været reaktivt med hensyn til Nordkorea. Den tid må nu være forbi«, sagde Tillerson. »At undlade at handle nu med hensyn til det mest presserende sikkerhedsspørgsmål i verden, kunne medføre katastrofale konsekvenser.« Han fremførte, at, pga. Nordkoreas fremskridt med sit atomvåbenprogram, er der ingen tid tilbage til at handle i, og yderligere pres må derfor lægges på dem nu.

»Vores mål er ikke regimeskifte. Det er heller ikke vores ønske at true det nordkoreanske folk eller destabilisere det asiatiske Stillehavsområde«, fortsatte Tillerson. Han bemærkede, at USA i årenes løb har trukket sine egne atomvåben ud af Koreahalvøen, og »Siden 1995 har USA ydet Nordkorea bistand for \$1,3 mia., og vi ser frem til at genoptage vore bidrag, når Den Demokratiske Folkerepublik Korea først begynder at nedtage sine atomvåben- og missilteknologi-programmer. ... Nordkorea må tage konkrete skridt til at reducere den trussel, som dets ulovlige våbenprogram udgør for USA og vore allierede, før vi kan begynde at overveje forhandlinger.«

Tillerson krævede, at FN-medlemsstaterne udfører tre handlinger, med start i dag. For det første, at FN's resolutioner vedr. Nordkoreas atomvåbenprogram fuldt ud implementeres. For det andet, så kræver USA, at andre lande nedgraderer eller suspenderer deres diplomatiske relationer med Pyongyang, som en måde til at begrænse de resurser, som regeringen kan få til sit atomvåbenprogram. For det tredje, så må Nordkoreas finansielle isolation øges gennem yderligere sanktioner, der er rettet mod organisationer og personer, der støtter Nordkoreas atomvåbenprogram og andre våbenprogrammer. Her er Kina særlig vigtig pga. den »eneståede« økonomiske

indflydelse, Kina har over Nordkorea, sagde Tillerson.

»USA og Kina har haft meget produktive udvekslinger om dette spørgsmål, og vi ser frem til yderligere handlinger, der bygger på, hvad Kina allerede har gjort«, sagde Tillerson.

Forud for sin tale for FN's Sikkerhedsråd afviste Tillerson, i et interview med NPR, regimeskifte som en mulighed og åbnede en dør til nye veje i relationerne med Nordkorea. USA's mål på halvøen, sagde han, er en fuld og hel atomafrustning, og de er USA's eneste mål.

»Vi har ingen røde linjer«, sagde han. I øjeblikket drejer det sig om målet, sagde han. »Hvis man lytter til nordkoreanerne og regimet i Pyongyang, så er deres begrundelse for at have atomvåben, at de mener, det er deres eneste vej til at sikre deres regimes fortsatte eksistens. Det, vi håber at overbevise dem om, er: I behøver ikke disse våben for at sikre jeres regimes eksistens.« USA's mål er meget klare, men det samme er det, der ikke er USA's mål. »Vi søger ikke regimeskifte; vi søger ikke regimets kollaps; vi søger ikke en accelereret genforening af halvøen«, sagde han. »Vi søger en atomvåbenfri Koreahalvø – og igen, dette er ligeledes helt i overensstemmelse med de mål, andre i området har.«

<https://www.state.gov/secretary/remarks/2017/04/270544.htm>

Foto: USA's udenrigsminister Rex Tillerson taler for FN's Sikkerhedsråd, 28. april, 2017.

Kina advarer om 'utænkkelig'

Koreakrig

27. april, 2017 – Under en pressekonference i Berlin sammen med den tyske udenrigsminister Sigmar Gabriel, opfordrede Kinas udenrigsminister, Wang Yi, indtrængende USA og Nordkorea til at trække sig tilbage fra en krig, som ville have »konsekvenser, man ikke kan forestille sig«. »Jeg må endnu engang understrege, at sikkerhed og stabilitet er meget skrøbelige i øjeblikket«, sagde han. »Og der er stor fare for, at nye hændelser, nye konflikter når som helst kan bryde ud. Jeg mener, at vi ikke kan tolerere så meget som 1 % mulighed for krig. Nordkorea er ikke ligesom Mellemøsten. Hvis der udbryder krig på Koreahalvøen, så står vi over for alvorlige konsekvenser, vi ikke kan forestille os. Det er derfor i vores fælles interesse at mindske risikoen for en krig.«

Gabriel på sin side udtrykte støtte til Kinas bestræbelser på at finde en fredelig løsning, men sagde, at de første skridt må komme fra Pyongyang. Han anklagede Nordkorea for at hæve indsatsen med missiltrusler og atomprøvesprængninger, som er en overtrædelse af FN-resolutioner. Med henvisning til Kinas plan om at reducere spændinger, sagde Gabriel: »Jeg mener, at dette kan være et første skridt, i det mindste for at forhindre yderligere eskalering af spændinger.«

Sputnik rapporterede i dag separat, at Kinas Centrale Militærkommissions afdeling for generalstabschefernes vicechef sagde, at Kina foreslår, at der finder et samtidigt stop for Nordkoreas program for atomvåben, og de fælles, amerikansk-sydkoreanske militærøvelser, sted. »Kina har foreslået, at man samtidig suspenderer Nordkoreas aktiviteter for at udvikle atomvåben og missiler, og suspenderer de storstilede militærøvelser«, sagde generalmajor Shao Yuanming ved den Sjette Moskva Internationale Sikkerhedskonference.

Foto: Den kinesiske udenrigsminister Wang Yi (venstre) og den tyske udenrigsminister Sigmar Gabriel under deres fælles

pressekonference i Berlin, 26. april, 2017. (Xinhua/Wang Qing)

**Vi befinder os midt i en kamp
for USA's sjæl.**

»Hvorhen, USA:

Ny Silkevej, eller Atomkrig?«

LaRouche PAC Internationale

Webcast,

28. april, 2017

Vi befinder os midt i en kamp for USA's sjæl, for det amerikanske præsidentskabs sjæl. Vi ser denne kamp blive mere intens over spørgsmålet, »Hvorhen, USA?«, med den titel, som Helga Zepp-LaRouche gav den nylige Schiller Institut-konference i New York City – »Hvorhen, USA: Ny Silkevej, eller Atomkrig?«. Der er i løbet af den seneste måned, siden det meget ukloge angreb, som Trump-administrationen beordrede mod Syrien, sket det, at det er kommet offentligt frem, at der rent faktisk finder et britiskanført kup sted i USA imod Trump-administrationen. Indholdet er de løgne, de fabrikerede efterretninger, der er kommet fra britisk efterretning og er blevet bulldozet hen over præsident Trump; meget på samme måde, som Tony Blair brugte løgnene om maseødelæggelsesvåben i 2003 for at bringe USA ind i Irakkrigen.

Vi må bruge det bedste fra alle kulturer og skabe en virkelig universel renæssance!

Vært Matthew Ogden: God aften; det er 28. april, 2017; jeg er Matthew Ogden; velkommen til vores LPAC webcast fredag aften, her på larouchepac.com. Med os i studiet i dag har vi en særlig gæst, Mike Billington fra *Executive Intelligence Review (EIR)*, som vi har inviteret i dag pga. af den aktuelle, strategiske situations ekstraordinære natur.

Vi står naturligvis blot to uger fra det meget betydningsfulde Bælt & Vej-topmøde, der finder sted i Beijing, Kina, den 14. og 15. maj; og det er altså præcis to uger fra i morgen. Flere dusin statsoverhoveder fra lande i hele verden har bekræftet deres deltagelse. Som vi har rapporteret, så er den russiske præsident Putin inviteret som æresgæst til at deltage i Bælt & Vej-topmødet. Vi fortsætter vores kampagne for at opfordre præsident Donald Trump til at deltage i dette topmøde, som særlig gæst; og for at bruge det som hans mulighed for at gengælde præsident Xi Jinpings tilbud om, at USA kan gå med i det nye paradigme for udvikling og fred, som repræsenteres af Bælt & Vej, eller den Nye Silkevej.

Vi befinder os midt i en kamp for USA's sjæl, for det amerikanske præsidentskabs sjæl. Vi ser denne kamp blive mere intens over spørgsmålet, »Hvorhen, USA?«, med den titel, som Helga Zepp-LaRouche gav den nylige Schiller Institut-konference i New York City – »Hvorhen, USA: Ny Silkevej, eller Atomkrig?«. Der er i løbet af den seneste måned, siden det meget ukloge angreb, som Trump-administrationen beordrede mod Syrien, sket det, at det er kommet offentligt frem, at der rent faktisk finder et britiskanført kup sted i USA imod Trump-administrationen. Indholdet er de løgne, de fabrikerede efterretninger, der er kommet fra britisk efterretning og er blevet bulldozet hen over præsident Trump; meget på samme måde, som Tony Blair brugte løgnene om maseødelæggelsesvåben i

2003 for at bringe USA ind i Irakkrigen.

Men dette var ikke et enestående tilfælde for Irak i 2003, eller for Syrien i 2017. Dette er den måde, hvorpå briterne har spillet deres imperiespil i det ene årti efter det andet; de har brugt USA som deres dumme kæmpe, med det formål, fortsat at holde verden opdelt. Denne del-og-hersk-strategi har været en britisk imperiestrategi i århundreder, og tiden er inde til, at USA bliver intelligent og siger, »Det er slut! Vi vil ikke lade os bruge på denne måde; og vi vil tage imod det Nye Paradigme med 'win-win'-samarbejde«. Briterne og deres rejsekammerater i USA har sandelig været meget ligefremme i deres forsøg på at destabilisere og vælte Trump-administrationen, fordi de var meget bange for, at han ville gennemføre, hvad han har sagt. Ikke flere regimeskift; ikke flere imperialistiske krige, og vi vil samarbejde med Rusland og med Kina. Det sidste var lidt mere komplekst, men det om Rusland var meget klart. Men som vi ved, så har præsident Trump og præsident Xi Jinping fra Kina, siden topmødet med præsident Xi, haft meget tætte, personlige relationer og har regelmæssigt haft samtaler. Denne kommunikationskanal er afgørende, især med det brændpunkt, som nu er vokset frem direkte på Kinas grænse, i tilfældet Nordkorea.

Vi vil bruge tilfældet Nordkorea som en case study, men i sammenhæng med denne meget bredere opfattelse af opgøret over, hvilket system, der i fremtiden vil styre verden: det imperialistiske del-og-hersk, eller et nyt 'win-win'-paradigme for fred og udvikling. I denne sammenhæng har vores gæst her i dag, Mike Billington, netop udgivet en ny artikel, som er en meget vigtig artikel, I bør læse . Den er meget klar. Den har den provokerende titel og stiller spørgsmålet, »Hvorfor er Korea ikke allerede genforenet?«.

(Artiklen findes i EIR's seneste nummer, men er kun tilgængelig for abonnenter. Andre artikler kan læses gratis – se knappen EIR på vores hjemmeside. Du kan henvende dig til vores kontor mht. at tegne abonnement på EIR, tlf. 35 43 00 33

– red.)

Hermed giver jeg ordet til Mike og lader ham gennemgå lidt af indholdet, de aktuelle udviklinger, og så spørgsmålet, som han fremlægger i sin artikel:

(engelsk):

MICHAEL BILLINGTON: Thank you, Matt. In fact, the purpose of this article was to show that the answer to that question is that there is {no} legitimate reason that Korea is not peaceful and at least on the way to reunification already. I'll review some of that material here. But let me start. There were some extraordinary developments today; so let me give a short update on the crisis. It has to be noted that this is a very serious crisis, in the sense that were something like what happened with Syria, where Trump was – as Matthew said – lied to coerced into carrying out an attack against Syria for absolutely no reason; on totally false intelligence. Were that to happen in Korea, this would not be like an attack on an airbase in Syria. This would lead to a total disaster throughout all of East Asia and perhaps even global nuclear war. Whether or not they could take out North Korea's nuclear capacities, North Korea – as I'm sure people know, because it's all over the press – they have massive conventional capacity. Their armaments lie a total of 30 miles from the capital [of South Korea] Seoul, this beautiful,

developed, advanced city; which could be just absolutely wiped out if there were a war. And they could possibly attack even Japan, let alone US bases within South Korea; so this would be a move of insanity. The Japanese and the South Koreans know this very well. I should point out that our friends in South Korea note that there is no panic in South Korea; because they've been through these kinds of things before, and they simply assume that nobody is crazy enough to launch a preemptive attack on North Korea.

But, because of what happened in Syria, a lot of people – including all of us – were very concerned that the British might pull off another stunt and get Trump to go with this. What happened today is extremely important. Trump himself did an interview with Reuters, in which he said on North Korea, "We'd love to solve things diplomatically, but it's very difficult. But Xi Jinping is playing a crucial role in this. I believe he's trying very hard. I know he would like to be able to do something. Perhaps it's possible that he can't, but I think he'd like to be able to do something." Then, most extraordinarily, he said about Kim Jung-Un, the leader in North Korea and grandson of the founder of North Korea, Kim Il-Sung, he said, "He's 27 years old. His father dies; he took over a regime. So, say what you want, that's not easy; especially at that age. Now I'm not giving him credit, or not giving him credit. I'm just saying it's a very hard thing to do. As to whether or not he's rational, I have no opinion, but I hope he's rational." So,

this
is useful. He then returned again to the fact that he has
very
good personal relations with Xi Jinping: "I feel that he's
doing
everything in his power to help us with a big situation. I
wouldn't want to be causing difficulty right now for him; and
I
certainly would want to speak to him first before taking any
action." Very useful.

Then Secretary of State Rex Tillerson, who chaired a meeting
at the UN Security Council this morning of ministers, taking
the
place of that wacky lady we have in there right now speaking
for
the US too often. But Tillerson was not wacky; not at all.
He

was very clear in his presentation to the UN Security Council.
He said, "For too long, the international community has been
reactive in addressing North Korea. Those days must come to
an

end. Failing to act now on the most pressing security issue
in
the world may bring catastrophic consequences." Now, what
does

he mean to act now? The press headlines all over the world
are

"Trump and Tillerson Are Threatening War on North Korea; They
Want To Act Now. It's the End of Strategic Patience", which
was

the policy of Obama. But keep in mind, "strategic patience"
was

not being patient; it was saying "We will not talk to North
Korea. We refuse to talk to North Korea; we simply sit back
and

constantly increase the sanctions, increase the military
build-up

around their border until they do what we say.” Which, of course, they won’t do as long as they’re being threatened. So, the question is, what does it mean to act now? Does it not mean, let’s get back to talks, let’s negotiate. What the President said about Kim Jung-Un is a very serious comment. Here’s somebody who’s in a difficult position. Then, Tillerson said the following: “Our goal is not regime change. Nor do we desire to threaten the North Korean people, or destabilize the Asia-Pacific region. Since 1995, the US has provided \$1.3 billion in aid to North Korea; and we look forward to resuming our contributions once the country dismantles its weapons program.” Now that 1995 is a reference to something called the Agreed Framework, which I’m going to mention when I go through some of the history on this. Even more powerful, Tillerson – in an interview with NPR before he went into the UN Security Council – said the following: “You know, if you listen to the North Koreans, their reason for having nuclear weapons is that they believe it is their only pathway to secure the ongoing existence of their regime. We hope to convince them that you do not these weapons to secure the existence of your regime. We do not seek a collapse of the regime. We do seek an accelerated reunification of the peninsula; we seek a de-nuclearized peninsula, and China shares this goal with us.” Now these are very positive steps; and they refute the British headlines and the {Washington Post} and {New York Times} headlines that say “Get ready. We’re going to have a war in Korea.” So, this I think is extremely important. Let me go through a bit, some of the history of this; because even in my

reviewing to write this article, I was a bit astonished at how close we were, twice before, to having a peaceful relationship in

the Korean peninsula and potentially even being reunified or being on the course to reunification.

The key point, I think, is that the British assets in the White House over the last 16 years – Bush and Cheney, and then Obama, who served the British purpose of keeping the world divided East and West, as Matthew was pointing out. The key to

doing that was making sure the US did not have good relations with Russia, and making sure the US did not have good relations

with China. They used the South China Sea, they used Ukraine, they used Syria; all of these really had nothing to do with the

South China Sea or Ukraine or Syria. They had to do with preventing any potential for the US and Russia to work together,

and the US and China to work together. This is empire; that's the way empire works to keep the world divided, especially the East-West divide.

Let's go back to what Tillerson was referring to in 1995.

What happened was that the North Koreans were part of the UN Non-Proliferation Treaty and non-nuclear development agreements;

that they wouldn't develop nuclear weapons. Then in the early '90s, the IAEA – the International Atomic Energy Agency – believed that they were using small test reactor at Yongbyon. It

was a graphite-moderated reactor which produces plutonium as a side-product of producing energy. So, they believed that they were hiding the plutonium being produced at the Yongbyon plant and using it produce weapons. This led to a very serious crisis.

The Clinton administration and their Defense Secretary at the time, William Perry – and I'll mention Perry a couple of times

here – were very seriously considering a strategic take-out of the Yongbyon plant. Would that have been as serious as now?

I don't think so, but it would have been very serious. What happened is quite interesting. Former President Jimmy Carter went to North Korea – supposedly on his own; I'm sure this was very carefully worked out with President Clinton. But he went on

his own; he met with Kim Il-Sung who was still alive at that time, the original head of North Korea. Out of that meeting, [they] came to an agreement that they would, through negotiations, come up with an agreement to solve the crisis; which they did. It was called the Agreed Framework of 1994. This was quite extraordinary. The North Koreans agreed to dismantle the Yongbyon nuclear plant and to stop construction on

two other plants that also were graphite and could produce plutonium. In exchange, the US built a nuclear plant for North

Korea. The US and the South Koreans were, and they began – they

didn't get very far – to build a large 1000-megawatt nuclear plant; but it was going to be a light water reactor that didn't

produce fuel for nuclear weapons. It was a safer form of a nuclear plant. In the meantime, they did provide oil, until they

got the nuclear plant going, for heating.

They agreed to start negotiations toward a peace agreement.

The US and North Korea are officially still at war. After the Korean War, there was not a peace agreement, but just an armistice to stop the fighting. Officially, there is no peace agreement; we do not have normal relations with North Korea.

We're actually in a state of war with North Korea. Clearly, the

North Koreans want to have a normal relationship with the US, not

to be constantly threatened. It was agreed that that would happen. This was moving forward quite well; it was slow, there were problems. The US didn't live up to all its agreements; but it was moving forward.

Then, extremely importantly, in 1998, Kim Dae-jung was elected President of South Korea. Kim Dae-jung was a very interesting character; he had been a very strong opponent of the military regimes in South Korea. He had been thrown in jail several times, and there was a point where he was about to be executed; the US intervened and saved his life at that time.

By 1998 things had changed; there was more of a move towards getting away from military regimes. They weren't exactly dictatorships;

they were elected, but they were military regimes. Kim Dae-jung was elected. He immediately began to not only democratize domestic policies, but he set up something called the Sunshine Policy, which was we will work with North Korea on development;

on opening up economic collaboration as the basis over the long term to establish peace between us and long-term reunification.

So, Kim Dae-jung was in power. William Perry, the Defense Secretary – he had left being Defense Secretary by that time – but in a recent article on his history in all of this, said that

towards the end of the Clinton administration, they were working to take that agreement even further. To have the North basically swear that they were giving up all weapons programs, in

the

the

the

exchange

for having a peace agreement and setting up normal relations between the two countries. It was so close that they had actually planned a Presidential visit to North Korea; that Clinton would visit North Korea.

Unfortunately, as William Perry points out, the Clinton administration ran out; and Bush and Cheney came in. You may remember that the Defense Secretary under Bush and Cheney was Colin Powell, a general; a fairly wise gentleman. He, in his first press conference, said we intend to engage with North Korea, and pick up where Clinton left off. Very important. The

{next day}, Bush – with Cheney behind him and Paul Wolfowitz around – said “There will be no engagement with North Korea. They’re a dictatorship.” Sounds familiar, right? Dictators. “We will not talk to them. There will be no engagement.” And Colin Powell was basically put in his place, and the whole process began to fall apart; at least in terms of the US working,

collaborating, and playing a key role in collaboration with North

and South Korea, and Russia and China and Japan.

In any case, Kim Dae-jung and the others – Russia, China, Japan, North Korea, South Korea – continued the process. They basically said OK, that’s what Bush and Cheney are saying; but this is the future lives of our country and really of the world.

They moved forward. Kim Dae-jung, by 2002, was successful in setting up an extraordinary process. I should mention here that

Lyndon LaRouche’s ideas through that period – 2000-2002 – were all over South Korea. One of our members, Kathy Wolfe, was going

back and forth; she was meeting with people in the government, around the government, cultural people in South Korea. You may

remember that 1992 was when Lyndon LaRouche first came up with

the idea at the time of the fall of Soviet Union, that we should build a New Silk Road; we should have a Silk Road which would bridge Europe, Russia, China, and bring them together around a development process by building the New Silk Road – what the Chinese called the Eurasian Land-Bridge.

So, Kim Dae-jung, the South Korean President, built a process he called the Iron Silk Road. I can assure you there was an influence there; that term didn't come out of nowhere. LaRouche had always said that the New Silk Road should go from Busan to Rotterdam. Busan is at the southern tip of South Korea.

In other words, it had to go through North Korea, through Russia, and also through China into Europe. So, this idea of the Iron Silk Road was taking shape. It was taking shape so much – put that first map on [Fig. 1]. This is the map. The plan was to reconstruct two rail lines from South Korea into North Korea, which of course had been shut down. There was an armed Demilitarized Zone [DMZ] with fences on either side; and a no man's land in between. The idea was to build rail connections as you can see on the map. One of them going through the West, that would go up through Pyongyang and then into China. One that would head out towards the West and go up towards Russia into Vladivostok and hit the trans-Siberian railway in both directions, actually.

Indeed, they began this process. Kim Dae-jung went to the North and met with Kim Jong-Il, who was the son of Kim Il-Sung; who was in power. Kim Il-Sung literally died the year they signed the Agreed Framework; but his son continued it. They made this process; they built this process up. By 2002, they literally opened up the Demilitarized Zone fences in both of

those spots. Both the North-South and the [inaud; 21:43]; they cut the DMZ fences. Soldiers from both the North and South went into the DMZ and began clearing the mines that were all over the place in the DMZ. They reconstructed the rail line between the two countries. In 2002 [Fig. 2] you had the extraordinary event of a railroad going across the DMZ; going from South Korea into North Korea. Symbolic, because there had to be a lot of construction on the rail lines to make them connect all the way through. But as you can see here, they had a big banner in the front; the Reunification of the Koreas. This was an extraordinary event, which we reported in {EIR} at some length; these pictures were in those articles back in 2002. It wasn't just the railroads. At the same time, Kim Dae-jung began an industrial park in North Korea – the Kaesong Industrial Park. This was across the border in North Korea with South Korean companies setting up factories in the North with North Korean labor. This grew to the point where recently there were 123 South Korean companies working in the North. This was obviously in the direction of setting up collaboration between the South Korean industry and the skilled but very poor workforce in the North. So, this was proceeding forward. They also set up six party talks. You've probably heard of the Six Party Talks. This was where Russia, China, Japan, North

and South Korea, and the United States began a series of talks to try to regroup from the failure, the collapse, the shutdown by Bush and Cheney of the Agreed Framework. These meetings began.

I won't go through the details of what happened; it's tedious, because every opportunity that Bush and Cheney had to say that the North Koreans were cheating, the North Koreans are lying; you can't trust these vicious dictators. Every opportunity they had to sabotage forward direction; there were some positive agreements made. If you read the history of it from the US press, it'll say the North Koreans reneged. Well, it wasn't that way. It was sabotage by Bush and Cheney every chance they got.

It went into the Obama administration and Obama continued sabotaging it every chance he got.

So eventually, these fell apart under Obama. Obama then began this so-called "strategic patience"; which meant no talks, build up your military, impose sanctions. They might have said that the purpose was that they expected the North Korean regime to collapse; but that wasn't it at all.

Bush and Cheney and Obama {wanted} North Korea to build nuclear weapons. Now why would somebody be so insane as to want North Korea to have nuclear weapons? First of all, they knew that they wouldn't use

them, or they'd be blown off the face of the map. William Perry, in his recent article, said the North Korean regime is reckless, but they're not crazy; they're not suicidal. If they

were to use a nuclear weapon preemptively, they know that the country would be obliterated overnight and their leadership

entirely killed. They're not crazy. But why would the West want them to have nuclear weapons? Because the target is not North Korea; it's China. As long as you have this bugaboo of North Korea threatening the world with their nuclear weapons, you can go ahead and build up a massive force around China, the way they were in Europe where they're building anti-ballistic missiles and moving NATO right up to the Russian border. Sending troops, tanks, planes right up to the Russian border. And in Asia doing the same thing, supposedly to counter North Korea. Most people have read about what's going on with these THAAD missiles. Literally just a couple of days ago, they actually set up the THAAD missiles in South Korea; claiming that these are needed for the defense of South Korea against the North. THAAD – this is Terminal High Altitude missiles. North Korea is 30 miles from Seoul; they don't need to send 8 ICBMs up into space and back down onto Seoul. The THAAD is useless against North Korea; it may be useless in general. But it's a threat to China and to Russia, because with that you have the X-band radar, which sees deep into Chinese territory and Russian Far East territory. Which thereby gives them an advantage in a potential first strike, where they could take out – they fantasize – they could take out the counterstrike capacity of China. The Chinese and Russians are saying this destroys the balance; we're going to have to put something together to counter this. The other thing to point out is the obvious fact that North

Korea sees very clearly what happened to Iraq; what happened to

Libya. Two countries that voluntarily gave up their nuclear weapons program with all kinds of praise and promises from the West, although they lied about Iraq. But as soon as they did, their nation was bombed back to the Stone Age, their leaders killed, and their country turned over to warring terrorist forces.

So, the North Koreans are not crazy! And they're aware that, were they to give up their nuclear weapons program preemptively, they'd probably get the same regime change statement. Which is why it's so important Tillerson is saying we

are not going for regime change; which is what Trump had said throughout the campaign – that they weren't going to have regime

change. They also see that the targetting of China, they're aware of this, is part and parcel of this operation. You should

point out that the Obama administration had this TPP – this Trans-Pacific Partnership – which was also a part of the attempt

to isolate China. It didn't work; largely because the countries

there recognized that this was an attack on China, and they absolutely depend upon and appreciate the infrastructure development coming from China through the New Silk Road the New

Maritime Silk Road.

That's where this stood. And the last thing I'll bring up here is that the last administration in South Korea – Park Geun-hye; I'm sure that everybody has seen that she was recently

impeached and thrown out of office. The impeachment was upheld

by the Constitutional Court, and there's now an election which is

taking place in less than two weeks on May 9; which makes it all the more absurd that the US deployed this THAAD missile system, literally few days before an election in which the candidates are both against the THAAD missile system. They rushed this in, in order to make it – hopefully, they think – make it impossible to be reversed. But we'll see. It was a foolish move by the US to ram this through.

But in any case, Park Geun-hye started her administration – this is the daughter of Park Chung-hee, who was the brilliant leader who brought Korea out from being one of the poorest nations on Earth to being one of the great industrial, nuclear power producing and exporting countries in the world. His daughter, Park Geun-hye, was elected President. But unfortunately, she was elected mostly on her name. However, she

began her administration with what she called the Eurasian Vision. This was, in fact, part of the New Silk Road process. She saw working with Russia, China, and Japan, that Korea belonged to Eurasia; which obviously meant that it had to work through North Korea. Officially, the regime in the South under

her and her predecessor were not allowed to have relations with

North Korea, except for the Kaesong Industrial Park. But, Park

Geun-hye allowed three major South Korean companies – Hyundai Merchant Marine, which is their biggest ship company; KoRail, which is their state rail company; and POSCO, a huge steel company – to have a consortium with Russia and North Korea. Literally, a consortium; a business agreement where the Russians

rebuilt a port in the north of North Korea; rebuilt the

railroad

from Vladivostok down to that port. They were shipping Russian

coal into North Korea, where it was picked up by a South Korean

Hyundai ship; shipped to the South, put on South Korean rail and

shipped to a South Korean steel mills. This was, again like the

Kaesong, it was a model for the kind of collaboration which could

lead towards long-term economic progress and development and trust; and lead towards a reunification.

Then, without going into details, the North Koreans tested I think it was the fourth of their nuclear tests. Everybody knew

it was going to happen for the reasons I said. They're not going

to give this up unless they can get an honest pledge that there's

not going to be a war, a regime change against them. They did;

and unfortunately, Park Geun-hye who was weak, capitulated entirely to Obama. She shut everything down; shut down even the

Kaesong Industrial Plant which had been up for 15 years, which killed their own industries. Shut down the [inaud; 31:25] process of the rail, and basically cut off all ties to the North

all together on behalf of Obama, on behalf of a war against China. Despite the fact that in 2015, she had gone to Beijing on

the 70th anniversary of World War II's victory against the Japanese and the Germans. She'd gone there and stood on the podium with Xi Jinping and Vladimir Putin; the three of them standing together, honoring the war victory. Then she comes back

and basically pulls the plug on the whole thing. She wasn't impeached because of that; she was impeached because of a corruption case within South Korea. But I'm certain to this led to the loss of any trust in her; that she'd undermined her own industries; that she'd capitulated to an American policy, that she was going ahead with this THAAD deployment. She lost the industry, she lost the left factions that were about to win the election, the more liberal side. So, this was a real disaster for South Korea, and potentially for the world.

Now, we have Trump; we have Xi Jinping; we have Abe in Japan working very closely with Putin. And we're going to have a new regime in South Korea. I won't go into exactly who these guys are; but in general, both the leading candidates want to work with Russia and China and want to open up better relations with the North. So, you have the geometry. If Trump goes with the Silk Road process, you have a geometry which is going to end this last British outpost of destabilization and instability – this North Korea monster. The monster issue; it's not that North Korea is a monster. But this has served the British imperial purpose of keeping the US at a point of conflict with Russia and China. If we can solve that, then all of Asia is now unified, except for the North Korea issue. With the election in the Philippines of Duterte, his rejection of the war policy in the South China Sea, it basically united all the Southeast Asian countries; all ten of them are now united around working with China. Not cutting off ties to the US, but working with China.

So, you have tremendous potential; and it's all really coming down to the next very short period. Weeks, months at

most. A lot of this is going to be determined in the very near term. As LaRouche has always insisted, to look at any particular crisis – like the North Korean crisis – you have to look at it in the context of the entire world; and certainly in the context of the Eurasian potential of the New Silk Road. I think there's every reason to be confident that some sort of talks are being discussed privately; not just threats. That this is going to move forward in the context of the Silk Road. As Matthew mentioned, if Trump were to go to this meeting on May 14 and 15, Abe would probably then go from Japan; and there's no question that we would have a peace process that would be almost unstoppable, no matter what the British claim they're going to unleash. So, this is a very great moment in history. A dangerous, but potentially great optimism is in hand.

OGDEN: And you can tell that the British are definitely very anxious of what could be lurking around the corner for the future of their divide and conquer strategy. I know we were talking before the show, Mike, about the very appropriate and incisive statements that were made by the Russian representative at that meeting at the United Nations Security Council. Here's the quote. This is the Russian Deputy Permanent Representative to the UN, Vladimir Safronkov, and he turned to Matthew Rycroft, who is the British Permanent Representative at the United Nations Security Council, and he said the following: "The essence is,

and everyone in the United Nations knows this very well, is that you are afraid. You have been losing sleep over the fact that we might be working together with the United States; cooperating with the United States. That is your fear. You are doing everything to make sure that this kind of cooperation be undermined."

BILLINGTON: This has had a tremendous impact, because people know that LaRouche has argued all the last 50 years, that the problem is the British Empire. Almost nobody of stature has ever acknowledged that continuing role of the British Empire until this, really. I learned today that Ambassador Rycroft, who was a close ally and advisor to Tony Blair, and was one of the authors of the "dodgy dossier" which started the Iraq War in the first place. I learned today from our friends in England, that Rycroft was meeting today with the head of the White Helmets; the terrorist so-called "humanitarian" group that works with al-Qaeda and al-Nusra, and who provided the fake evidence of Assad carrying out a chemical weapons attack. So, this is confirmation that this open collaboration with a terrorist organization funded by the British, and functioning to try to start a war in Syria for which we can and must prevent that in league with this overall fight to bring about the New Silk Road, not a new war.

OGDEN: Let me end with this, and I'll let you respond to it. I think as everybody knows, a very significant personality

in Korea and that area of the world, was the great US General Douglas MacArthur. In the aftermath of the original Korean War, Douglas MacArthur came back to the United States, and he reported back to Congress. This is a quote from MacArthur's speech to a Joint Session of Congress in 1951. I think it gets directly at the much broader point that Helga and Lyndon LaRouche have been making at the present time about what is really at stake, and what is necessary if we're going to move civilization into a new paradigm of survival. This is what Douglas MacArthur said: "Military alliances, balances of power, leagues of nations, all in turn fail; leaving the only path to be by way of the crucible of war. The utter destructiveness of war now blocks out this alternative. We have had our last chance. If we will not devise some greater and more equitable system, Armageddon will be at our door. The problem, basically, is theological and involves a spiritual recrudescence and improvement of human character that will synchronize with our almost matchless advances in science, art, literature, and all material and cultural developments of the past 2000 years. It must be of the spirit if we are to save the flesh."

So Mike, you were one of the speakers at the conference the Schiller Institute sponsored in New York City two weeks ago. The subject of that conference was not only the diplomatic and

strategic cooperation which is necessary between the United States and China right now, the United States joining the New Silk Road and the Belt and Road Initiative. It was also a dialogue of civilizations; a dialogue of the greatest parts of these two great cultures – European culture and Chinese culture.

In a form where Helga Zepp-LaRouche, in a really profound way, stretching across generations, across centuries, across millennia

really put the great German poet, the revolutionary poet and philosopher Friedrich Schiller in dialogue with the poet and philosopher who really is the basis of all of modern Chinese civilization – Confucius. That dialogue she set up between Friedrich Schiller and Confucius, speaking to each other across

the span of millennia and across literally two sides of the world, created the kind of image of mankind, the possibility of a

mankind which could emerge if we were to finally put an end to this imperial system of dividing the East and the West and bringing these two great cultures into a dialogue with each other.

So, you presented at that conference, and maybe just in that context

BILLINGTON: Those are available now. The new {EIR} that came out today has Helga's speech and a speech by Patrick Ho, who

is a very good friend of ours from China, from Hong Kong, who is

campaigning all over the world for the New Silk Road. It's three

conferences now that we've done together. He gave a presentation

then on Confucian thought and Western thought; but in that presentation, he showed a very serious problem which I had addressed over my long years of sabbatical leave in prison,

where

I studied extensively the Chinese culture and the relationship between Confucian culture and the Western Christian Renaissance.

Patrick didn't take up that challenge for this speech; so he gave

a speech which fell prey to exactly what I then spoke about.

That speech is also in the {EIR} this week; or you can watch it

on the Schiller Institute website. It's very important, because

what I learned in studying this, is what the British set about —

as they do in every colony that they took over — in profiling the backward tendencies within that culture and then grasping those backwards tendencies that want to stay primitive, stay backwards; and defining those to be the natural ideology of that

country.

In the case of China, they recognized that Confucianism was a very great threat to their ability to control and keep China backwards; because it's a vision like Platonism in the West.

And

as Helga had brilliantly shown, like the Renaissance thinking in

Europe that professed progress. It valued the mind of the individual as that which made him human; it's the creative power

of the human mind. Against that, the British said no, no, Confucianism is keeping you backwards because it's formal and it's structured. You have to go back to the roots of Taoism, which basically tells the peasant that he's a happy peasant; he's

happy not knowing about science and technology. Stay backwards.

Or the so-called "legalist" ideology which was punishment and reward; you treat people like animals. You punish or reward

them

like you do a dog, to make them do what you want them to do. The unfortunate reality is that the British deployed their top guns – especially Bertrand Russell – into China; especially

when Sun Yat-sen came along promoting the American System.

They

sent Bertrand Russell in to poison that system; to denounce Confucianism; to promote the happy peasant and the Taoist ideology. Unfortunately, this was deeply ingrained into the Chinese culture, so that even today, Xi Jinping, who is fighting

to bring that country forward, is faced with this kind of thought

in China. And, what they presented to the Chinese as “Western thought” so-called, was not Leibniz and Schiller and Nicholas of

Cusa; the people who gave us the Renaissance, who gave rise to modern science. But rather, they said, “We, the British, defeated you because we have wealth and power. How do we have wealth and power? It’s that we believe in Darwinism, social Darwinism; that the strong must crush the weak. That’s the way

you get strong. So, if you want to be strong, then you should be

like us and believe that Western thought – i.e., British empirical anti-human thought – is what you should aspire to.

I won’t go into more details, but I encourage you to read it; because these are fundamental debates. This question of how

can we create a renaissance, which crosses every great culture;

because every great culture has great moments and bad moments, bad tendencies. Weak tendencies, and strong tendencies which honor the human creative power; the other which tries to keep people enslaved as master and slave. We have to pull out the best of every culture throughout the world. Islam; Judaism;

Christianity; Confucianism; the Muslim tradition of the Baghdad Caliphate. All of these are there – the Indian Gupta period. We can pull these together and have a Renaissance which is not this part of the world as opposed to that part of the world; but is truly universal. Of man with a common aim for mankind as Helga likes to say. This is within our grasp; this could truly be the end of war for all mankind. People say, “Oh, that’s naïve; because human nature is war-like.” Well, {human nature} is not; human nature is creative. It’s the bestial imposition of this backward ideology on peoples which leads to wars. If we had a true, global renaissance based on science and technology, great culture and great music, there’s no reason to think we could not end the scourge of war once and for all; as that beautiful quote from Douglas MacArthur – which I’d never heard – clearly indicates. These are philosophic and theological issues; but they’re in our grasp today. This is what the LaRouche Movement has been about since its inception; and it’s now literally within our grasp.

OGDEN: Thank you very much, Mike. This material is available; Mike’s article is going to be published. This is in the {Executive Intelligence Review}, and it will be made available through LaRouche PAC as well. As Mike said, all of the proceedings of that Schiller Institute conference in New York are also available. LaRouche PAC also made a video a couple of years ago on the question of the reunification of Korea and some of

these initiatives from the 1990s and these reunification efforts.

So, we'll make that video also available; it will be linked in the description of this video. But I think that's a wonderful discussion; and it's extraordinarily valuable for people to have

this view, this depth of background. But also this vision of what is possible. Douglas MacArthur's point that in essence this

is a spiritual, this is a theological question. Will mankind come to know himself as a creative species? Will we change the

way that man views himself, which is what is necessary if we are

to survive? The vehicle for doing that is this type of "win-win"

development projects; that's the true name of peace. So, I think

we have a wonderful microcosm in what we just used as a case study in Korea; but this type of thinking is what is so urgently

necessary for the entire world. That's absolutely the value of

what the LaRouche Movement has done over the last several decades, and continues to represent on this planet today.

So thank you, Mike. And thank you all for tuning in, and please stay tuned to larouchepac.com.

Moskva Sikkerhedskonference –

En meget farlig verden

26. april, 2017 – Den VI Moskva Sikkerhedskonference, som varer til og med den 27. april, begyndte i morges med indledende bemærkninger fra den russiske forsvarsminister Sergei Shoigu og en velkomsthilsen, der blev oplæst, fra præsident Putin. De mange talere præsenterede et skarpt billede af den krisesituation, som menneskeheden står overfor.

Ifølge Forsvarsministeriet deltager flere end 750 gæster, inklusive forsvarsministre, delegationer fra militærafdelinger, eksperter fra 86 lande, så vel som lederskab af FN, OSCE, SCO, CIS og ICRC.

I sine indledende bemærkninger sagde Shoigu, at, alt imens der er en udbredt diskussion om terrorisme, så har man ikke etableret koordineringen af terrorismebekæmpelse, og nødvendige beslutninger for at udrydde det er ikke blevet truffet. Af denne grund, sagde han, vokser flygtningestrømmene, og oprørere strømmer med dem, med en henvisning til terrorhandlinger i hele Europa. Han henviste til de manglende resultater i stabiliseringen af Libyen, hvor national statsdannelse er blevet ødelagt af kollektive indsatser fra Vesten.

Med hensyn til Syrien sagde Shoigu: »Vi anser missilangrebet for at være en åbenlys overtrædelse af Folkeretten. Desuden udgjorde Washingtons handling en livsfare for vores militære personel, der har bekæmpet terrorisme i Syrien. I lyset af sådanne handlinger har vi truffet yderligere forholdsregler for at sikre vore styrkers sikkerhed«, sagde han. Men, fortsatte Shoigu, hvis USA er seriøs mht. at eliminere ISIS, »er vi rede til at støtte deres indsats«, og tilføjede, at det »kun er muligt at ødelægge IS i Syrien gennem alle interesserede landes fælles handlinger«.

Udenrigsminister Sergei Lavrov tilføjede, at angrebet

»forværrer de nuværende problemer og udskyder udsigterne til at etablere en bred anti-terrorismefront«, og han sammenlignede den aktuelle situation med de falske efterretninger i 2003 mht. Irak, der førte til landets ødelæggelse og fremkomsten af ISIS, idet han tilføjede, at der nu finder »lignende uforsigtige skridt« sted.

Russerne gentog deres krav om en fuld efterforskning af anklagerne om kemiske våben i Syrien.

Lavrov advarede også om, at deployeringen af USA/NATO missilforsvarssystemer rent faktisk kunne sænke tærsklen for atomkrig: »Antimissil-paraplyen kunne øge illusionen om usårlighed og straffrihed, og føre til fristelsen af at tage ensidige skridt i løsningen af globale og regionale problemer, inklusive reduktion af tærsklen for anvendelse af atomvåben.«

Om Ukraine sagde Lavrov: »Det er desværre krigspartiet, der hersker i Kiev: bevæbnede provokationer fortsætter på kontaktlinjen, hvilket bevises af rapporterne fra OSCE Særlige Overvågningsmission. Blokaden af Donbass forårsager ikke alene skade på denne region, men også på hele Ukraine.«

Om Korea sagde Lavrov: »Vi er enige i det globale samfunds konsoliderede position om Nordkoreas politik; der er imidlertid ingen tvivl om, at planer om anvendelse af militærmagt, som begynder at komme frem, er fulde af katastrofale konsekvenser for Koreahalvøen og hele Nordøstasien.«

USA må gå med i den Nye

Silkevej; Få Det britiske Imperium væk af vejen

Leder fra LaRouche PAC, 25. april, 2017:

Vi befinder os i en særdeles omskiftelig situation, som mest dramatisk ses af begivenheder mht. Nordkorea; men underliggende har vi den økonomiske sammenbrudskrise og de transatlantiske nationers mislykkede politik. Det, vi har brug for, er, at USA samarbejder med Kina og Rusland, »inden for rammerne af Bælt & Vej-initiativet« – som præsident Xi Jinping sagde til præsident Trump i Florida, den 7. april – for at sætte en kurs mod sikkerhed og tryghed, bort fra de geopolitiske konfrontationer, som er det 'britiske imperiespil'.

Se på Nordkorea, som i dag fejrer sit 85. jubilæum for oprettelsen af sin hær, med ceremoniel og våbenøvelser, midt i en aggressiv retorik imod USA. Med mindre, der finder en proces sted med forhandlinger og overvejelser blandt de berørte nationer (hvad enten det bliver i regi af 4 eller 6 parter), som kommer med en løsning, så er situationen mere end farlig. Trump-administrationen er aktiveret, men foreløbig kun ud fra et standpunkt om pres og trusler, om end behersket.

'Bak ud', begge to, lød budskabet i dag i den statsejede, kinesiske presse, *China Daily*, hvis lederartikel bærer overskriften, »Fejlvurdering udgør den største risiko for Halvøen«. Man frygter, at »alt kunne ske, hvornår, de skal være, i det spændte opgør, der har udviklet sig mellem Washington og Pyongyang«. Med hensyn til Nordkorea, gør den kinesiske avis det klart, »så har de politiske beslutningstagere i Pyongyang, at dømme ud fra deres seneste udtalelser og handlinger, alvorligt misforstået FN-

sanktioner (de nye), der er rettet mod landets atomvåben- og missilaffyringsprovokationer, og ikke landets system eller dets lederskab ... De må revurdere situationen, så de ikke foretager fejlvurderinger«. Over for USA formener *China Daily*, »På samme måde bør Washington fortsætte med at udvise beherskelse og forfølge en fredelig løsning af spørgsmålet«.

Præsident Trump tager usædvanlige skridt i Washington, D.C. I går, den 24. april, var han i Det Hvide Hus vært for et frokostmøde med de 15 ambassadører til FN's Sikkerhedsråd, hvor han talte om Nordkorea og Syrien. I morgen eftermiddag, den 26. april, er alle de 100 senatorer i den Amerikanske Kongres inviteret til en briefing om Nordkorea i Det Hvide Hus, ved cheferne for forsvars- og udenrigsdepartementerne, stabschef, general Joseph Dunford, og national efterretningsdirektør, Dan Coats. Fredag, den 28. april, vil udenrigsminister Rex Tillerson præsidere et møde i FN's Sikkerhedsråd om Nordkorea. (USA har det roterende formandskab for april måned.)

Budskabet i alt dette er foreløbig, som Trump i går udtrykte det over for ambassadørerne, at FN og medlemsnationerne af Sikkerhedsrådet må gøre mere mht. Syrien og Nordkorea. Finansminister Mnuchin annoncerede i går, desværre, amerikanske sanktioner mod 270 syriske videnskabsfolk og forskere med den påstand, at præsident Bashar al-Assad havde gasbombet sit eget folk. Dette på trods af, at der ikke har været nogen ordentlig undersøgelse på stedet. Situationen er således fortsat fyldt med anspændthed, og folk lider og dør.

Se så på, hvem, der ansporer til katastrofe: *New York Times* og *Wall Street Journal* – direkte talerør for Det britiske Imperium. 24. april kræver *NY Times* handling nu over for Nordkorea, fordi »landet er i stand til at producere en atombombe hver seks eller syv uger«. Hvor ved 'The Slimes' det fra? Fra »en voksende mængde af ekspertundersøgelser og klassificerede efterretningsrapporter«, alle unavngivne. For en god ordens skyld går dagens *Wall Street Journal* ind med

tilføjesen, at enhver investering i Ét Bælt, én Vej er »dårskab«, spild af tid og penge.

Det er vores opgave er gå ud med sandheden overalt. Den franske statsmand og præsidentkandidat Jacques Cheminade talte på valgaftenen til sin kampagne og sagde, »vi tog vor tids udfordringer op«. Med et blik på fremtiden, »kan vi blive katalysator for et reelt skift og en reel inspiration. Men på én betingelse: at I fortsætter med at kæmpe for det ...«

Foto: Den 24. april var præsident Trump vært for et frokostmøde med de 15 ambassadører til FN's Sikkerhedsråd, hvor han talte om Syrien og Nordkorea.

Beijing opfordrer både Pyongyang og Washington til at udøve beherskelse i takt med, at situationen bliver brandfarlig

25. april, 2017 – En lederartikel i dagens *China Daily*-avis, med overskriften, »Fejlvurdering største risiko for Halvøen«, lød: »Hvis de risici, der omgiver Koreahalvøen, skulle blive opfattet høje i farlig grad, så ville det skyldes frygten for, at hvad som helst kunne ske hvornår som helst, i det anspændte opgør, som havde udviklet sig mellem Washington og Pyongyang.« Lederartiklen fremkom på et tidspunkt, hvor, som Channel News Asia rapporterer, den atombevæbnede amerikanske ubåd, *USS*

Michigan, lagde til kaj i Sydkorea samtidig med, at atomvåben-topudsendinge fra Sydkorea, Japan og USA har besluttet at mødes i Tokyo for at drøfte responser til Nordkoreas afvisning af at opgive sit atomvåbenprogram.

Med en understregning af, at »en atomprøvesprængning, eller missilaffyring, ikke udgør den 'totale krig'«, som Pyongyang har truet med, »skrev regeringsavisen *China Daily* i sin lederartikel, at »i modsætning til Pyongyangs krigsretorik fremstår Washington meget på linje med Beijing mht. at forfølge en fredelig løsning, i det mindste for indeværende«.

China Daily fortsatte med, at, »at dømme ud fra deres seneste ord og gerninger, så har de politiske beslutningstagere i alvorlig grad fejlfortolket FN's sanktioner, der er rettet mod landets atomvåben/missilprovokationer, og ikke dets system eller lederskab«. Som følge heraf »overvurderer de i farlig grad omgående deres egen styrke og undervurderer de farer, de er ved at lægge i gryden for sig selv. De må revurdere situationen, så de ikke foretager nogen fejlvurderinger.

På samme måde bør Washington fortsætte med at udøve selvbeherskelse og forfølge en fredelig løsning på spørgsmålet«, formaner *China Daily*.

Foto: USA's atombevæbnede ubåd USS Michigan går i havn i Sydkorea.

Britiske medier advokerer

krig mod Nordkorea.

EIR kortvideo 21. april, 2017

Leder i Global Times: Kina vil ikke tillade, regeringen i Nordkorea bliver væltet

22. april, 2017 – I en usigneret lederartikel i dag i partiavisen *Global Times*, advarede Kina Trump-administrationen om, at »Beijing aldrig ville læne sig tilbage og se på, at udenlandske militærstyrker vælter regimet i Pyongyang. Hvis det ikke allerede har gjort det, vil Beijing ret hurtigt illustrere sin overordnede holdning på en klar måde over for både Washington og Seoul.«

Lederartiklen erklærer ligeledes, at »Washington og Seoul må reflektere dybt over, hvor meget, de har bidraget til Pyongyangs besættelse af atomvåbenprogrammet. Hvis Washington ikke vil undersøge dette overordnede spørgsmål dybere og kun svarer igen med militærmagt«, bliver der krig.

Kina opponerer stærkt til en sådan krig, fortsætter de, men, med en refleksion over den kendsgerning, at de er sig særdeles bevidste, at det reelle mål for truslerne mod Nordkorea, er Kina, skriver de, at Kina »altid må være rede til krig af enhver art. Så ville Washington og Seoul ikke have en effektiv evne til at true Beijing med krig og ville respektere og tage Beijings forslag på et højere niveau i betragtning. Netop nu

ville være et godt tidspunkt for Beijing til at briefe Washington om sin forudindtagede stilling, i fald en krig bryder ud.« De antyder, at Kina ikke nødvendigvis ville gå ind militært, hvis USA angriber Nordkoreas atomvåbenfaciliteter, men erklærer, at »det ville være i Washingtons bedste interesse, hvis det fuldt ud ville tage det høje trusselsniveau i betragtning, som kunne fremstå som følge af, at Pyongyang udfører et hævnangreb mod Seoul. Et sådant hævnangreb ville være for voldsomt til, at Washington og Seoul kan modstå det«.

»Men«, fortsætter de, »hvis amerikanske og sydkoreanske militærstyrker imidlertid skulle overskride den Koreanske Demilitariserede Linje i en landinvasion, med det direkte formål at tilintetgøre Pyongyang-regimet, ville Kina udløse sine egne alarmer og omgående mobilisere sit militær«.

De konkluderer: »Kina bør arbejde tæt sammen med USA og alle relaterede parter for at inspirere Pyongyang til at ophøre med sine atomvåbenaktiviteter.« Men: »Netop nu har Kina, mere end nogensinde før, magten til standhaftigt at holde fast ved sin egen dagsorden, uden, at det behøver knæle for udenlandsk pres, og dette er den underliggende holdning, der støttes af millioner af kinesere.«

En erklæring fra Kinas Forsvarsministeriums informationskontor tilbageviste de vestlige rapporter om, at Kina havde mobiliseret luftvåbnets bombefly og var på »højeste alarmberedskab« over spændingerne på Koreahalvøen. »Disse rapporter er ikke sande«, lød erklæringen og sagde, at kinesiske styrker var i »standard operationelt beredskab og gennemførte normale øvelser langs grænsen«.

FN's Sikkerhedsråd vedtager erklæring om Nordkorea med russiske tilføjelser

21. april, 2017 – FN's Sikkerhedsråds resolution, der fordømte Nordkoreas missilaffyring, og som ikke blev vedtaget tidligere på ugen, er nu blevet vedtaget efter optagelse af tilføjelser, som Rusland har krævet, og som opfordrer til en dialog med Pyongyang.

I erklæringen fordømmer rådets medlemmer »kraftigt« missilaffyringen den 15. april og »udtrykker deres stærke bekymring« over Nordkoreas »højst destabiliserende adfærd og åbenlyse og provokerende trods af Sikkerhedsrådet«.

»Medlemmer af Sikkerhedsrådet krævede, at Koreas Demokratiske Folkerepublik omgående må standse yderligere handlinger, der er en overtrædelse af de relevante resolutioner fra Sikkerhedsrådet, og fuldt ud overholder sine forpligtelser under disse resolutioner«, lyder erklæringen og gentager »betydningen af at opretholde fred og stabilitet på Koreahalvøen og i Nordøstasien generelt.« De udtrykker ligeledes deres forpligtelse over for »en fredelig, diplomatisk og politisk løsning på situationen« og byder bestræbelser på »at fremme en fredelig og omfattende løsning gennem dialog« velkommen.

Sikkerhedsrådet »vil fortsat tæt overvåge situationen og træffe yderligere, signifikante forholdsregler, inklusive sanktioner, på linje med Rådets tidligere udtrykte afgørelser«.

Dagen før sagde den russiske mission, at den amerikanske delegation forsøgte at afvige fra standardordlyden og

ekskludere kravet om en fredelig afgørelse gennem dialog. »Da vi krævede, at denne 'aftalte ordlyd' blev genoprettet, hvilket er af stor politisk betydning, og udtrykte vores beredvillighed til at fortsætte med at arbejde med ophavsmændene til udkastet, nedskalerede den amerikanske delegation arbejdet med dokumentet uden at forklare grundene og sagde, at Rusland havde blokeret en erklæring, til pressen«, sagde den russiske mission.

POLITISK ORIENTERING 20. april 2017:

Nordkorea, Syrien: Briterne vil have Trump i krig for at skabe splid med Rusland og Kina

Med formand Tom Gillesberg.

Lyd:

Ruslands udenrigsminister Lavrov: Rusland lytter til Trump, ikke McMaster

18. april, 2017 – Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov vil hellere lytte til USA's præsident Trump end USA's nationale sikkerhedsrådgiver, Herbert McMaster. Under en fælles pressekonference med den singalesiske udenrigsminister, svarede Lavrov på et spørgsmål om McMasters udtalelse om, at tiden var inde til at have »barske diskussioner med Rusland« om dets skridt i Syrien. Lavrov svarede, at Rusland stoler på præsidentens ord, ikke hans rådgivers.

Ifølge udskriftet fra udenrigsministeriet sagde Lavrov: »Dette er et komplekst spørgsmål. Jeg har intet ønske om at kommentere ubegrundede anklager imod Rusland. Først handlede de om Ukraine, og nu er fokus skiftet til Syrien. Jeg har set medierapporter om, at amerikanske eller britiske regeringsfolk siger, at de kunne samarbejde med Rusland, hvis det [artede sig] i Ukraine, og Syrien, og nu skal Koreahalvøen føjes til listen. Det ser ud, som om vi skal gøre noget for nogen på den Koreanske Halvø også, selv om vi ikke skabte det kaos, der hersker dér.

ISIS, og før det, al-Qaeda og Jabhat al-Nusra, er afkom af opportunistiske projekter, som involverede vore vestlige partnere, primært mange amerikanske administrationer, der begyndte med at støtte mujahedin i Afghanistan og rose dem som frihedskæmpere, og fortsatte denne politik i Irak og Libyen. Og nu, hvor disse lande er ødelagte, ser det ud til, at vi skal betale for konsekvenserne.

Det er ikke sådan, partnere handler. Denne fremgangsmåde er ikke acceptabel for os. Vi vil ikke lytte til, hvad præsident Trumps rådgiver har sagt, men derimod til, hvad præsident

Trump selv har sagt, nemlig, at han er optimistisk, når det drejer sig om at forbedre relationerne med Rusland. Vi er rede til dette.«

Ruslands udenrigsminister Sergei Lavrov: Rusland lytter til præsident Trump, ikke hans rådgiver.

Storbritannien forsøger fortsat at få Trump i krig – selv en verdenskrig – for at sætte USA op imod Rusland og Kina

Leder fra LaRouche PAC, 19. april, 2017 – Den britiske udenrigsminister Boris Johnson opfordrede tirsdag til en fælles, amerikansk-britisk bombekampagne for at »hugge hovedet af Assads monsterregime« i Syrien. Johnsons interview med Londonavisen *Independant* kom tre dage efter, at Londonavisen *Times* den 19. april forudsagde et amerikansk angreb for fuld styrke med krydsermissiler mod Nordkorea; og det faldt sammen med Londonavisen *Guardians* rapport af i dag, den 19. april, der siger, at USA planlægger at skyde nordkoreanske missilprøveaffyringer ned.

Storbritanniens minister Johnson understregede nødvendigheden af at »hugge hovedet af monsteret«, selv, da den mulige erstatning af Assad gennem et islamistisk pro-terroristregime blev rejst.

Både *Times* og *Guardian* gjorde det klart, at de handlinger fra

Trump-administrationens side, som de »forecastede«, sandsynligvis ville føre til angreb fra Nordkoreas side og til »ødelæggende konsekvenser for USA's allierede Sydkorea og Japan« og »kunne komme ud af kontrol« – dvs., kunne udløse en termonuklear verdenskrig.

Dette sker samtidig med, at regeringsfolk fra Trump-administrationen fortsat understreger »ikke-militære muligheder« og at »arbejde tæt sammen med Kina« for at fjerne truslen om krig på Koreahalvøen.

Dette er ikke det første forslag fra Boris Johnson side, om amerikansk-britisk bombning af Assads regering; dét fandt sted sidste september, og det britiske Underhus har nægtet at bemyndige det. Han hævder nu, at en sådan bemyndigelse ikke ville være nødvendig. Johnson blev igen afvist af USA's udenrigsminister Rex Tillerson og de andre G7-medlemslande ved mødet i Rom, den 10. april. Han krævede her, at Tillerson tilsluttede sig hans trusler om at indføre nye sanktioner imod Rusland som straf for at støtte den syriske regering.

Men, den britiske regerings og de britiske mediers konstante forslag og »forecasts« af amerikansk-britiske krige for regimeskifte, der rammer Rusland og Kina, er rettet mod præsident Donald Trumps potentielle nye samarbejdsrelationer med disse to afgørende nationer. På samme måde, som britisk efterretning har overvåget Trumps team i to år og lanceret de »russiske skandaler« i et forsøg på at tvinge ham bort fra embedet, således forsøger Det britiske Kongerige også at ødelægge enhver mulighed for, at Trump vil samarbejde med Rusland og Kina om sikkerhed og økonomisk udvikling.

Dette er et kup imod præsident Trump, og briterne vil endda løbe risikoen for en verdenskrig for at ødelægge hans politik for det »Amerikanske System«. Det må stoppes.

Foto: Udenrigsminister Boris Johnson taler i Chatham House i London, 2. december, 2016. [flickr/gov.uk/CC BY 2.0]

USA's forsvarsminister Mattis: USA arbejder sammen med Kina om at 'gøre Koreahalvøen atomvåbenfrit'

19. april, 2017 – Den amerikanske forsvarsminister James Mattis sagde tirsdag, at nordkoreanernes mislykkede prøveaffyring af et missil i weekenden havde været et forsøg på at »fremprovokere noget«, men at USA ville arbejde sammen med Kina for at forsøge at reducere spændinger. På vej til Mellemosten sagde Mattis til reportere, at den seneste missilaffyring ikke var et interkontinentalt ballistisk missil, men stadig var en hensynsløs handling.

»Det viser, hvorfor vi i øjeblikket arbejder så tæt sammen med kineserne ... for at forsøge at få dette under kontrol og sigte efter at gøre Koreahalvøen atomvåbenfrit«, sagde Mattis.

I en kommentar til Mattis' udtalelse sagde Lyndon LaRouche, at det var en rimelig udtalelse, og at samarbejde med Kina var måden at håndtere situationen på.

Foto: USA's forsvarsminister James Mattis.

Rusland tilskynder fortsat til forsigtighed over Koreahalvøen

18. april, 2017 – Rusland tilskynder fortsat til maksimal forsigtighed over begivenheder omkring Koreahalvøen. Talsmand for den russiske præsident, Dmitry Peskov, opfordrede alle lande til at undgå provokationer, efter kommentarer fra den amerikanske vicepræsident Mike Pence under dennes besøg i Seoul, hvor det aftaltes at deployere amerikanske THAAD anti-missilbatteriet til Sydkorea så snart som muligt.

»Vores standpunkt er velkendt og vedvarende. Vi opfordrer alle sider til at udvise tilbageholdenhed og opfordrer alle lande til at undgå enhver handling, der kunne kvalificere som en provokation. Og vi står for fortsatte, koordinerede, internationale bestræbelser inden for eksisterende rammer for at afgøre det nordkoreanske problem«, sagde Kremls talsmand, rapporterede TASS i går.

Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov advarede også USA mod at gribe til ensidig handling. Ifølge en rapport af TASS, kommenterede Lavrov Pences udtalelse med, at »æraen med strategisk tålmodighed er forbi« og bemærkede, at, »hvis den amerikanske vicepræsident mente, at Washington ensidigt kunne bruge militærmagt, så er det en risikabel vej at gå«.

»Jeg kan ikke sige, at Obamas præsidentskab var 'en æra med strategisk tålmodighed', fordi USA tog ret hårde skridt imod Nordkorea for at hæmme udviklingen af industrier, der er vigtige for missil- og atomvåbenprogrammer«, sagde den russiske udenrigsminister. »Men FN's Sikkerhedsråd gennemtvang også temmelig strenge sanktioner og fordømte ved mange lejligheder Pyongyangs aktiviteter.«

Lavrov fortsatte med at sige, at »vi finder Pyongyangs

dristige missilaffyringer uacceptable, da de overtræder FN's Sikkerhedsråds resolutioner. Men det betyder ikke, at andre kan overtræde folkeretten som respons og anvende militærmagt. Jeg håber, at der ikke kommer flere ensidige handlinger som den, vi netop har set i Syrien, og at USA vil forfølge den kurs, som præsident Trump har bebudet under sin valgkampagne.»

Foto: Ruslands udenrigsminister Sergei Lavrov.

USA's vicepræsident Pence indtager krigerisk, men »ikke-militært« standpunkt over Nordkorea

18. april, 2017 – USA's vicepræsident Mike Pence udstedte i går, mens han var i Sydkorea, hvor han blandt andre steder besøgte den demilitariserede zone, friske advarsler mod Pyongyang, som blev besvaret med et lige så krigerisk sprog fra Nordkorea. Men iflg. rapporterede bemærkninger fra Pence på diverse tidspunkter, så afstår Trump-administrationen fra ekstreme handlinger og ser også hen til Kina.

»Der er mange økonomiske og politiske punkter, Kina kan bruge til at lægge pres [på Nordkorea], mener jeg«, sagde talsmand for Det Hvide Hus Sean Spicer til reportere i går.

Selv indikerede Pence, at administrationen søger en ikke-militær vej ud af krisen.

»Æraen med strategisk tålmodighed er forbi, og, alt imens alle muligheder er på bordet, så er præsident Trump fast besluttet

på at arbejde tæt sammen med Japan, Sydkorea, med alle vore allierede i området og med Kina, for at opnå en fredelig løsning og et atomvåbenfrit område på Koreahalvøen, sagde han her til morgen i Tokyo, før han spiste frokost med den japanske premierminister, Shinzo Abe.

I mellemtiden fortsætter hangarskibet *USS Carl Vinson* sin sejlads imod koreansk farvand. Men i modsætning til tidligere nyheds-hype, der antydede, at det var parat til at lancere luftangreb imod Nordkorea, så befinder skibet sig mindst en uges sejlads væk og er sejlet mod nord gennem Sundastrædet i Indonesien, henved 3.500 mil syd for Koreahalvøen, den 15. april. Det forventes, at angrebsgruppen vil ankomme til området ved Koreahalvøen omkring 25. april.

Foto: USA's vicepræsident Mike Pence aflagde et besøg til den demilitariserede zone mandag. (Reuters)

Nordkoreas FN-ambassadør advarer om, at atomkrig kunne bryde ud når som helst

18. april, 2017 – Nordkoreas ambassadør til FN, Kim In Ryong, sagde den 17. april til reportere, at USA og Sydkorea destabiliserede Koreahalvøen.

«Som alle ved, så gennemfører USA nu om stunder militærangreb uden tøven og truer en suveræn stat og hævder fred gennem styrke», sagde ambassadør Kim, iflg. rapport fra TASS. »Det nylige, massive missilangreb mod Syrien taler sit tydelige

sprog.«

»USA forstyrrer den globale fred og stabilitet og insisterer på gangsterlogikken med, at dets invasion af en suveræn stat er 'beslutsom, retfærdig og passende' og bidrager til at 'forsvare' den internationale orden med sin bestræbelse på også at anvende det på Koreahalvøen«, sagde ambassadøren.

»USA introducerer til Koreahalvøen, verdens største brændpunkt, enorme atomare strategiske aktiver, der alvorligt truer fred og sikkerhed på halvøen og skubber situationen dér til randen af krig«, sagde Kim. »Dette har skabt en situation, hvor en atomkrig når som helst kunne bryde ud på halvøen og udgøre en alvorlig trussel mod verdens, for ikke at tale om Nordøstasiens, fred og sikkerhed«, sagde han. »Nordkoreas tiltag for at styrke sin atomstyrke er tiltag for selvforsvar, for at klare USA's ondsksfulde atomtrussel og afpresning«, sagde han. »De reflekterer Nordkoreas hærs og folks faste beslutning om at imødegå både atombomber og ICBM.«

Kim sagde også, at de nordkoreanske myndigheder aldrig havde anerkendt »de urimelige resolutioner, vedtaget af FN's Sikkerhedsråd, imod os, med USA's dobbelte standarder«.

»Den fremherskende, alvorlige situation beviser endnu en gang, at Nordkorea var helt retfærdiggjort i, på enhver tænkelig måde, at øge sine militære kapaciteter til selvforsvar og førsteslags-angreb, med atomvåben som omdrejningspunkt«, sagde han. »Så længe, USA og dets vasaller intrigerer for at fjerne Nordkoreas socialistiske system, vil Nordkorea yderligere øge sin militære styrke, beskytte landets fred og sikkerhed ved egen kraft og ufravigeligt forfølge sin linje også ind i fremtiden.«

NYHEDSORIENTERING, APRIL 2017: VI MÅ BRYDE TRUMP OG VERDEN FRI AF BRITERNES LØGNE!

Denne nyhedsorientering er en redigeret udgave af en briefing, Schiller Instituttets danske formand Tom Gillesberg gav den 10. april om situationen, vi står i efter det dramatiske kursskifte den 6. april, hvor Donald Trump blev overtalt til at sende Tomahawk-missiler imod en syrisk luftbase. Talen kan ses og høres på www.schillerinstitut.dk. Udover at sabotere et samarbejde mellem USA og Rusland bliver angrebet på Syrien også brugt til at tale en militærkonfrontation mellem USA og Nordkorea op. Hvis Trump skulle lade sig besnakke til noget så tåbeligt, vil det få endnu mere katastrofale konsekvenser (se side 3). Som en modpol til dette britisk anførte pres for konfrontation og krig afholdt Schiller Instituttet, bl.a. sammen med kinesiske og russiske repræsentanter, en konference i New York den 13.-14. april, der præsenterede det utroligt store potentiale Kinas Bælt- og Vej-Initiativ udgør, særligt hvis USA og Europa ville gå med (se midtersiderne).

Download (PDF, Unknown)

Briterne erklærer, at

aggressionskrig ikke er ulovligt i Storbritannien

Leder fra LaRouche PAC, 17. april, 2017 – Briterne har åbent erklæret, at aggressionskrig muligvis nok er ulovligt under folkeretten – men ikke i Det forenede Kongerige! Londonavisen *The Guardian* rapporterer i dag, at, i en sag, som er blevet anlagt mod Tony Blair af ofre for Blairs ulovlige Irakkrig, med anklager om, at Blair med overlæg løj om, at Saddam Hussein skulle være i besiddelse af masseødelæggelsesvåben og dernæst lancerede en aggressionskrig mod en nation, der på ingen måde truede UK, har Jeremy Wright (Queen's Council; Dronningens advokat) intervenseret for at afvise sagen. Hans argument: Blair har immunitet over for sagsanlæg og, hvad der er højst utroligt, at en aggressionskrig ikke er en forbrydelse under britisk lov. Der har vi det, sort på hvidt.

Så sent som i går hævdede Londonavisen *Sunday Times*, at den talte for den amerikanske regering (fra »unavngivne kilder« i det amerikanske militær), der sagde, at præsident Trump står for at lancere et førsteangreb i en aggressionskrig imod Nordkorea, med fantasien om, at et sådant angreb kunne ødelægge hele Nordkoreas atomvåbenkapacitet. Ethvert fornuftigt tænkende menneske ved, at et angreb mod Nordkorea ville udløse en krig, der ikke alene ville udløse terror i hele Asien, men som også med sikkerhed ville fremprovokere et globalt atomholocaust. Faktisk sagde Trump selv, og hans nationale sikkerhedsrådgiver general McMaster, i søndags, at pres mod Nordkorea ville gå lige til grænsen af, men uden, militær aktion.

I dag pegede Lyndon LaRouche på Vladimir Putin, i et samarbejde med Kina og potentielt set med USA under præsident Trump, som den nødvendige topperson, eller

øverstkommanderende, der kan skabe realiseringen af en løsning på krisen i Korea. Faktisk har Putin i løbet af det seneste årti skabt podekrystallen til en løsning, med etableringen af en ny havnefacilitet i Nordkoreas nordøstlige Rason-region, og med udskibning af russisk kul fra denne havn og til Sydkorea, i ledtog med både private og statsejede selskaber i Sydkorea (Hyundai Marine, det statslige stålselskab POSCO, og det statsejede jernbaneselskab KORAIL). Dette samarbejde om fælles udvikling, mellem alle regionens lande, udgør den nødvendige forudsætning for at løse den politiske og strategiske krise på den Koreanske Halvø og for at føre til en eventuel genforening. Den nyligt afsatte, tidligere præsident for Sydkorea, Park Geun-hye, havde, ved at kapitulere til Obamas fremstød for militær konfrontation med Kina, lukket alle konstruktive politikker mellem Seoul og nordkoreanerne ned samtidig med også at indvilge i den særdeles provokerende deployering af amerikanske THAAD-missiler i Sydkorea – en alvorlig destabilisering af magtbalancen, og en provokation imod både Kina og Rusland.

Tilbage i 1992 spillede Lyndon LaRouche, under præsident Kim Dae-jung, en afgørende rolle med skridt til løsning af den betændte Koreakrise, hvor hegnet til den demilitariserede zone den 8. september, 2002, blev åbnet, og genopbygningen af jernbaneforbindelser mellem Nord- og Sydkorea blev genoprettet. LaRouche var ophavsmand til konceptet med en »Ny Silkevej« i 1992, med byggeri af højhastigheds-jernbaneforbindelser »fra Pusan til Rotterdam«. Præsident Kim vedtog konceptet og kaldte den koreanske jernbaneplan for »Jernsilkevejen« og sagde: »Når den Trans-koreanske Jernbane er opkoblet til den Trans-kinesiske eller den Transsibiriske Jernbane, kunne et tog fra London nå frem til Seoul og Pusan via Paris, Østeuropa, Centralasien og Sibirien eller Kina.«

Men det var George W. Bush' og Dick Cheney's æra, og de rykkede frem for at knuse ethvert samarbejde mellem Nord- og Sydkorea ved falsk at erklære, at Nordkorea i hemmelighed byggede

atomvåben. Inspektører fra Det Internationale Atomenergiagentur, IAEA, blev dernæst tvunget til at rejse, og Nordkorea påbegyndte rent faktisk et atomvåbenprogram i en grad, hvor de nu har produceret 10-20 atombomber. Efter at have forstået, hvad det var, Bush og Cheney gjorde mod Irak, og hvad Obama gjorde mod Libyen, hvor disse to nationer frivilligt opgav deres atomvåbenprogram for blot at blive bombet tilbage til stenalderen, er der nul chance for, at Nordkorea vil opgive sit atomvåbenprogram, med mindre USA også indvilger i at afslutte sine trusler om militærangreb og »regimeskifte«.

Vil Trump adlyde ordrer fra London, eller vil han leve op til sine kampagneløfter om at være venner med både Rusland og Kina for at gøre en ende på Det britiske Imperiums opdeling af verden i krigsførende fraktioner, især Øst vs. Vest? Der eksisterer nu et potentiale for at realisere LaRouches krav om et nyt paradigme, baseret på udvikling af alle nationer, gennem den Nye Silkevej.

Dette afhænger tungt af det amerikanske folks, og deres leders, evne til at identificere den britiske imperiehånd, der driver en kile ind mellem USA og dets naturlige partnere i Rusland og Kina, dette britiske imperium, der endda er villig til at fremprovokere en global atomkrig. Civilisationen afhænger nu, i dette historiske vendepunkt, af sandhed og fornuft. Som en plakat ved et møde i LaRouche Political Action Committee (LPAC) i Manhattan søndag, lød: »Få Trump tilbage på skinnerne – Maglev (svævetog), ikke krig.«

Foto: Daværende britiske premierminister Tony Blair taler for tænketanken Center for American Progress, 2009. (Photo: Center for American Progress CC-SA)

Tidligere amerikansk forsvarsminister William Perry: »Hvordan man laver en aftale med Nordkorea«

17. april, 2017 – I en artikel i *Politico* fra 15. april, fremsætter William Perry, tidligere forsvarsminister under Bill Clinton, det argument, at den aktuelle krise på den Koreanske Halvø, alt imens den befinder sig på et ekstremt farligt tidspunkt, måske også befinder sig på det bedste tidspunkt for en løsning. Han fremfører, at den succesrige aftale i 1994 (den Generelle Rammeaftale) for, at Nordkorea skulle stoppe sit atomvåbenprogram og lukke sit plutonium-producerende atomkraftværk til gengæld for et ikke-plutonium-producerende atomkraftværk, fungerede meget fint, indtil Bush og Cheney kom ind og saboterede det. Resultatet: Nordkorea fortsatte med at bygge atomvåben og har nu mellem 10 og 20.

Men, skriver Perry, »Faren består ikke i, som nogle tror, at Nordkorea vil gøre alvor af sin buldren og faktisk lancere et atomart overraskelsesangreb. Alt imens det nordkoreanske lederskab er ondt og undertiden hensynsløst, så er det ikke sindssygt eller suicidalt ... Det ved, at, hvis det lancerer et atomangreb, ville det amerikanske svar bringe død til lederskabet og ødelæggelse til dets land.«

Men Nordkorea er nu bekymret for, at Trump rent faktisk vil angribe, lige som Clinton-administrationen alvorligt overvejede at angribe atomfaciliteten i Nordkorea. Der er derfor presserende nødvendigt, siger han, at Trump kommer med det samme tilbud, som Perry og Clinton tilbød, om at gå videre end til den Generelle Rammeaftale: etabler normale relationer

med Nordkorea, hvor man opgiver »regimeskifte« og trusler om militær aktion, til gengæld for at afslutte atomvåbenprogrammet. Det faktum, at Kina generelt er enig, er endnu en faktor for at handle nu (og, burde han have tilføjet, også med Rusland).

Han konkluderer: »Det store spørgsmål er: Er vi fornuftige nok til at gribe denne chance? Det kunne trods alt være den sidste, vi har.«

Foto: Tidligere amerikansk forsvarsminister William Perry.

Luk det Britiske System ned for at stoppe krigspartiet!

Leder fra LaRouche PAC, 16. april, 2017 – Flertallet af verdens nationer og folk befinder sig i en tilstand af chok, og frygt, over, at præsident Trumps nylige 180 graders kovending – fra hans afvisning af regimeskifte og en forpligtelse til at arbejde sammen med Rusland og Kina for fred og udvikling, og til et kriminelt og uberettiget militærangreb mod Syrien og en trussel om et førsteangreb mod Nordkorea – kunne fremprovokere en global atomkrig praktisk talt hvornår, det skal være. Denne frygt er fuldt ud berettiget, men for at forhindre en sådan eksistentiel katastrofe for menneskeheden, må de langt om længe komme overens med den kendsgerning, som Lyndon LaRouche længe har identificeret, at kilden til denne krise er Det britiske Imperium og Det britiske System.

Ikke alene pralede Londonavisen *Guardian* den 13. april med, at Storbritanniens GCHQ (UK's modsvar til NSA) som de første adviserede amerikansk efterretning om de såkaldte mistænkelige

kontakter mellem personel fra Trumps kampagne og russere, som dømtes til at være »mistænkte efterretningsagenter« – som om kontakt med russere var noget dårligt. De klagede også åbenlyst over, at USA ved lov var forhindret i at udspionere sine egne borgere – så briterne måtte gøre det for dem.

Via deres indflydelse over politiske netværk og medienetværk i USA, og deres primære aktiv, George Soros, brugte briterne et komplet forfalsket dossier, fabrikeret af »tidligere« MI6-agent, Christopher Steele, til at skabe en bevægelse for en 'farvet revolution' imod Trump-præsidentskabet, over angivelige bånd til russerne.

Ved dernæst at bruge falske efterretningsrapporter fra deres terroristtilknyttede Hvide Hjelme-aktiver i Syrien, omgav briterne dernæst Trump med den løgn, at den syriske regering havde brugt kemiske våben imod sin egen befolkning – en absurditet, eftersom det ikke tjente noget militært formål, og den syriske regering allerede var i færd med at vinde krigen mod ISIS og al-Qaeda-terrorister, med russisk hjælp. Husk, at det var Tony Blair, der leverede de falske efterretninger om, at Saddam Hussein havde masseødelæggelsesvåben og således trak G.W. Bush ind i krigen med Irak – som udløste det nuværende terrorhelvede og masseflygtninge over Middelhavet.

Denne britiske medskyldighed blev offentliggjort den 12. april i FN's Sikkerhedsråd, da den russiske viceudsending til Sikkerhedsrådet, Vladimir Safronkov, vendte sig direkte mod den britiske FN-ambassadør, Matthew Rycroft, som netop havde fordømt Rusland for at støtte Bashar al-Assad i Syrien (og som tidligere havde været en af Tony Blairs assistenter, da briterne lancerede den kriminelle krig mod Irak). Safronkov identificerede korrekt det britiske motiv for deres løgne og krigsmageri: »I er bange for, at vi kunne samarbejde med USA. Det er, hvad I ligger søvnløse over om natten.«

Dette er præcist briternes formål. Briterne har brugt USA som deres dumme kæmpe til at udkæmpe deres kolonikrige, lige siden

mordet på John F. Kennedy – fra Vietnam til Irak til Libyen og Syrien, og nu, måske Nordkorea, hvilket ville bringe hele Asien, og verden, ind i et atomart holocaust. Briterne er villige til at risikere en global atomkrig for at forhindre USA i at bryde imperieopdelingen af verden i Øst og Vest i gensidig konflikt, i at forene hele verden bag gensidig fred og udvikling, og i at gøre en ende på imperium, én gang for alle.

LaRouche-bevægelsen og Schiller Instituttet demonstrerede vejen ud af denne katastrofe i Manhattan, den 13.-14. april, med en konference, der havde titlen, »Amerikansk-kinesisk samarbejde om Bælt & Vej-initiativet, og overensstemmende ideer i kinesisk og vestlig filosofi«. Førende kinesiske og russiske diplomater og erhvervs- og andre ledere talte på konferencen og fremlagde det presserende nødvendige i, at præsident Trump går sammen med Kina og Rusland i de Nye Silkevejs-projekter, som nu bringer win-win-udvikling, snarere end krig, til alle dele af verden. Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets grundlægger, talte både om, at det hastede med dette samarbejde som den nødvendige politik for at afværge krig, men også om nødvendigheden af at bringe alle storslåede nationers kulturelle traditioner – og især traditionerne i Kinas Konfucius-kultur og Vestens Renæssancekultur – ind i en harmoni, som grundlaget for at imødekomme menneskehedens fælles mål.

Dette kræver, langt om længe, fuldførelsen af den Amerikanske Revolution imod det Britiske Imperiesystem, hvor dette onde system knuses i USA, og i hele verden, nu, før det lykkes dem at lancere en krig, som ville betyde den omgående afslutning af civilisationen, som vi kender den.

Enhver borger, enhver nation, må handle på baggrund af deres sande menneskelighed på dette, civilisationens krisetidspunkt, og gå sammen med LaRouche-bevægelsen og andre ligesindede borgere i verden, for at knuse det britiske system og virkeliggøre et nyt paradigme, der repræsenteres af den Nye

Silkevejsproces for fred gennem udvikling.

Foto: MOAB: Massive Ordnance Air Blast bomb.

Det er Londons nye provokationer, der truer med Verdenskrig

Sekundær leder fra LaRouche PAC, 16. april, 2017 – Igen i dag, som en blasfemisk handling på Påskedag, forsøgte Londons imperiemedier at provokere Trump-administrationen til at gå i krig ved at citere personer fra det britiske establishment, der hævder, at de kender, og endda kontrollerer, amerikanske krigsplaner.

Siden britisk efterretning først forsøgte at lancere »Trump-Rusland«-skandaler i amerikansk politik for næsten to år siden, har dette været britisk imperiestrategi: Forhindr samarbejde mellem et Trump-ledet USA og Kina og Rusland, om et nyt paradigme for økonomisk udvikling og sikkerhed. Kast i stedet Amerika ud i nye krigskatastrofer.

Det amerikanske folk, og andre nationers folk, må afvise og besejre disse britiske ansporinger til krig – med en trussel om termonuklear verdenskrig – og vælge dette nye paradigme.

Dagens *Sunday Times* hævdede, i en åbenlys opfordring til regulær krig på den Koreanske Halvø, at »man havde fortalt briterne«, at Trump-administrationen stod for at angribe mål over hele Nordkorea for at eliminere Nordkoreas atomvåbenprogram. »Donald Trumps nærmeste militære rådgivere har fortalt Storbritannien, at Amerika har ildkraften til at

neutralisere regimets atominfrastruktur – og måske snart ville lancere et førsteangreb for at gøre det. I det, som vil blive set som et forsøg på at lægge pres på Kina – sagde højtplacerede kilder, at USA kunne 'totalt destruere' hovedmålene ved anvendelse af konventionelle våben.

»'De vil gøre, hvad der skal til', sagde en højtplaceret, britisk kilde. 'Intet er udelukket. De mener, de har, hvad der skal til, for at udse målene og totalt ødelægge dem. De er overbeviste om, at de ved, hvor alting befinder sig og kan ramme det effektivt.' En militær kilde, der talte med [nationale sikkerhedsrådgiver general H.R.] McMaster i denne måned, sagde, han var klar over, at ethvert sådant forsøg ville få en meget høj pris, fordi det sandsynligvis ville fremprovokere missilangreb mod Sydkorea.

En højtplaceret [britisk!] regeringskilde sagde: 'De er ved at komme til et punkt, hvor de mener, de må ødelægge faciliteterne forebyggende ... De er meget nærmere ved at gribe til militær handling'.«

Idet de gjorde sig alle anstrengelser for at hævde, at et amerikansk angreb mod Nordkorea – og en nordkoreansk krig mod Sydkorea – er umiddelbart forestående, citerede *Sunday Times* også den tidligere britiske forsvarsminister og udenrigsminister Malcolm Rifkind, der frimodigt, uden nogen beviser, hævdede, at USA udførte et cyberkrigsangreb mod Nordkoreas forsøg på at gennemføre en prøveaffyring af et missil lørdag aften. »Der er en meget stærk overbevisning om, at USA gennem cyber-fremgangsmåder ved flere lejligheder har haft held til at afbryde disse prøveaffyringer og få dem til at mislykkes', sagde Sir Malcolm Rifkind, den tidligere udenrigs- og forsvarsminister, til BBC.«

Og igen, på Påskedag, hyldede udenrigsminister Boris Johnson på BBC det amerikanske angreb med krydsermissiler mod Syrien og krævede en fælles, amerikansk-britisk militærintervention i Syrien for at fjerne den syriske præsident Bashar al-Assad.

Men, på Twitter sagde præsident Trump den 15. april, »Tingene vil udvikle sig fint mellem USA og Rusland. Der kommer en varig fred.« De britiske, barbariske krigshyl havde ingen relation til Trumps rådgiver McMasters faktiske udtalelser på nationalt Tv søndag.

Alt det, som briterne kræver, er det modsatte af præsident Trumps kampagne for det »Amerikanske Økonomiske System«, som afviste krige for regimeskifte. London er ude på at ødelægge hans præsidentskab gennem »tilbagetræden, rigsretssag eller mord«, som *Spectator* forudsagde.

»Det, der er galt med Trump-administrationen, er Det britiske Imperium!«, sagde Helga Zepp-LaRouche søndag, samtidig med, at styrker fra LaRouche-bevægelsen nu mobiliserer amerikanere for at besejre dette imperiums provokationer. Hun havde netop holdt hovedtalen på en stor, todages konference i New York City om Kinas Bælt & Vej-initiativ og det nye paradigme for udvikling, som samlede betydningsfulde repræsentanter for Kina og Rusland og ingeniører og videnskabsfolk, for at tale til det amerikanske folk om samarbejde om det nye paradigme.

Foto: House of Parliament, UK.

**Lyndon LaRouche angriber
kraftigt
briterne
rolle i den globale
krise over**

Den Koreanske Halvø

Leder fra LaRouche PAC, 15. april, 2017 – Lyndon LaRouche kom i dag med en skarp advarsel om den fortsatte, ekstreme fare, som det strategiske opgør omkring Den Koreanske Halvø udgør, og som er helt orkestreret af Det britiske Imperium.

»Det britiske System startede det hele, og vi må stoppe det«, erklærede LaRouche. Dette er en global krise, ikke noget, der kun finder sted i én del af planeten. De fleste mennesker er imod ideen om krig over Syrien eller Nordkorea, men de har ingen idé om, hvad der i realiteten står bag dette, og heller ingen idé om, hvordan de skal stoppe det. »Uvidenhed skaber en åbning for menneskehedens død«, advarede LaRouche.

Selv om den umiddelbare trussel omkring Nordkoreas fejring af Solens Dag ikke materialiserede sig, så er situationen fortsat meget, meget alvorlig. LaRouche understregede, at han personligt havde været ophavsmand til den programmatisk løsning på konflikten – gennem fælles, økonomisk samarbejde mellem Nord- og Sydkorea, Rusland og Kina – og arbejdet sammen med politiske kræfter i området for at realisere det, men dette blev saboteret af britiske interesser. Vi må standse det aktuelle fremstød for krig, understregede LaRouche, eller også vil de sprænge hele verden i luften. Dette må tages alvorligt: med mindre det britiske system knuses, vil der ikke være en sikker verden for USA, for Europa eller for andre nationer.

Et godt eksempel på en fremgangsmåde, der *ikke* vil virke og kun vil føre til britiskorkestreret krig, er det, medierne fremlægger som resultatet af Trumps-administrationens to måneder lange, politiske revidering om Nordkorea. I Washington Post af 14. april rapporterer Josh Rogin, at resultatet af revideringen blev lækket til journalister af højtplacerede regeringsfolk, inklusive via en privat middag den 13. april i Washington med en »højtplaceret person i administrationen inden for politikken for Nordkorea, og som talte om den nye

fremgangsmåde«. Denne politik går ud på »maksimalt pres«, uden dog at omfatte regimeskifte, for at forsøge at gennemtvinge et totalt atomvåbenfrit Nordkorea. Med hensyn til, hvad Trump-administrationen vil gøre, hvis der finder en yderligere prøveaffyring af atomvåben sted i Nordkorea, sagde regeringsfolkene, at »intet er taget af bordet, men at USA vil ikke på forhånd vil sende et telegram om sin respons«. En højtplaceret regeringsperson sagde til Rogin: »Forudser vi det? Muligvis. Men er valgmulighederne allerede udviklet? Absolut ... Med det regime er det ikke et spørgsmål om 'hvis', det er 'når'. Og vi er vel forberedt til at imødegå dette.«

LaRouche: Ingen trusler, ingen provokationer over Korea. Ordren er, Gør det ikke!

Sekundær leder, 15. april – Med briterne, der søger at sprænge Den Koreanske Halvø i luften, erklærede Lyndon LaRouche, at situationen omgående måtte »dæmpes ned«. Han advarede eftertrykkeligt om, at dette er et vildt område, hvor tingene meget hurtigt kan eskalere ud af kontrol, og det er et område, som han kender meget godt. Der kan ikke være trusler, hverken verbale eller andre. Der bør være forhandlinger uden truende elementer. Problemet må kontrolleres forud, og ikke efter, at krigen er brudt ud.

LaRouche påpegede kineserne, der opererer rationelt, og hvis eksempel vi bør følge. Vi er fuldt ud solidariske med kineserne omkring dette, og med den kinesiske regerings storslåede, dybtgående værdighed, erklærede LaRouche.

For eksempel sagde Kinas udenrigsminister Wang Yi, at det var nødvendigt at forhindre, at situationen på Den Koreanske Halvø antog en kurs, der var uafvendelig. Wang talte under en fælles

mediebriefing med den besøgende, franske udenrigsminister Jean-Marc Ayrault den 13. april.

Wang sagde, at en tilbagevenden til forhandlingsbordet var den eneste måde, hvorpå en krise kunne afværges. »USA og Sydkorea og Nordkorea er engageret i øje for øje, med trukne sværd og spændte buer, og stormskyerne har trukket sammen. Vi opfordrer indtrængende alle sider til ikke længere at engagere sig i gensidig provokation og gensidige trusler, det være sig gennem ord eller handling, og pres ikke situationen frem til et punkt, hvor den ikke kan vendes omkring og kommer ud af kontrol«, sagde hr. Wang. »Uanset, hvem, det er, hvis de lader krig bryde ud på halvøen, må de lægge skulder til denne historiske skyld og betale den tilsvarende pris for dette.«

»Militærmagt kan ikke løse problemet«, sagde Wang. »Når krig først virkeligt indtræffer, vil resultatet ikke blive andet end massive tab. Ingen kan blive vinder«, sagde Wang. »Så længe, der pågår en dialog, så kan den være officiel eller uofficiel, gennem en enkelt kanal eller dobbeltsidige kanaler, bilateral eller multilateral. Kina er indstillet på at give sin støtte til dem alle«, sagde Wang.

Kina har sendt sine top-atomvåbenforhandlere til Pyongyang »for at videreformidle, hvor alvorlig situationen for Nordkorea er«, iflg. NBC.

USA's vicepræsident Mike Pence ankommer til Sydkorea den 16. april, hvilket vil blive fulgt op af et besøg i Japan. En udenrigspolitisk rådgiver til Det Hvide Hus kommenterede, »Vi vil føre konsultationer med Republikken Korea om Nordkoreas bestræbelser på at fremme sit program for ballistiske missiler og sit atomvåbenprogram«.

Den nordkoreanske viceudenrigsminister Han Song Ryol gav et 40 minutter langt interview til Associated Press, der kun publicerede udvalgte citater. AP skrev, at Han sagde, hans land har afgjort, at Trump-administrationen er »mere

ondskabsfuld og mere aggressiv end dens forgænger, Barack Obama. Han sagde, at Nordkorea vil fortsætte med at opbygge sit atomvåbenarsenal i »kvalitet og kvantitet« og sagde, at Pyongyang er rede til at gå i krig, hvis det er, hvad Trump ønsker.

Forespurgt, om de vil gennemføre flere prøvesprængninger, sagde Han: »Det er noget, som vort hovedkvarter beslutter. På et tidspunkt og et sted, som hovedkvarteret skønner nødvendigt, vil det finde sted.«

Han sagde, at Trumps 'tweets' også har kastet benzin på bålet. »Trump provokerer altid med sine aggressive ord«, sagde Han. »Det er ikke D.P.R.K., men USA og Trump, der laver ballade ... Uanset, hvad der kommer fra amerikanske politikere, hvis deres ord er beregnet på at vælte systemet og regeringen i D.P.R.K.«, vil Nordkorea respondere, hvis angrebet, erklærede han.

»Vi har allerede en stærk atomafskrækkelse i vore hænder, og vi vil ganske bestemt ikke stå med armene over kors, konfronteret med et amerikansk førsteangreb«, sagde han. »Uanset, hvad der kommer fra USA, så vil vi håndtere det. Vi er fuldt ud forberedt til at klare det.«

I kommentarer til Hans interview sagde talsmand for Kinas Udenrigsministerium, Geng Shuang, at Kina havde noteret sig de erklæringer, der kommer fra Pyongyang, og nøje fulgte Nordkoreas bevægelser. Geng tilføjede, at Kina opfordrede »alle parter« til at undgå at tage skridt, der yderligere kunne opflamme »en meget følsom og kompleks situation. Sådanne handlinger ville være meget farlige, og meget uansvarlige«, advarede han.